

Politisk korrekthet måste gå före historisk korrekthet

Vatikanstaten kungjorde igår, 16 december 2012, att de efter noggrant övervägande har beslutat att måla över Judas på muralmålningen i Santa Maria delle Grazie i Milano, den målning som är mer allmänt känd som Nattvarden (L'Ultima Cena) av Leonardo da Vinci. De har tagit intryck av den diskussion som varit, där kritik framförts att Judas framställs diskriminerande, med misstänksamhet och med en karakteristisk judisk gest med sin penningpung. Eftersom han till vis del befinner sig i skugga, kommer övermålningen av bli förhållandevis enkel.

Vatikanstaten har vänt sig till Walt Disney och till äldre ryska kommunister med erfarenhet från Stalins fotografier, för att inhämta professionell sakkunskap hur man täcker över det som finns.

Man har också beslutat sig för en översyn av Bibelns Nya Testamente, för att ta bort passager där Judas framställs fördomsfullt som svikare och förrädare. Man vill på så sätt komma från det som med rätta upplevs som en pinsam 2000-årig historia av att diskriminerande utmåla och måla judar som penninghungliga bedragare.

Ett förslag att ge Judas ett mer grekiskt uttryck på målningen, och att döpa om Judas i Nya Testamentet till det grekiska Joducus övervägdes, men befanns kortsiktigt då dagens grekiska situation kanske inte blir långvarig. Man bedömde det som att tystnad och frånvaro är mer effektiva förträngnings- och förtryckarmekanismer, än ommålningar och omskrivningar. Frånvaro och tystnad, hävdar Vatikanstaten i ett uppriktigt och ovanligt öppet pressmeddelande, är långsiktigt alltid svårt att belägga.

Enligt hitintills obekräftade, men vanligtvis tillförlitliga källor, har statsrådsberedningen, inspirerad av Vatikanstaten, idag initierat en översyn av Sveriges historia, där speciellt nämns att exportsiffrorna av järnmalm skall revideras till volym och mottagarland, samt att målningen Karl XII:s likfärd skall modifieras och döpas om, så att titeln blir Karl XII:s hemfärd och Karl XII skall ses liggande bekvämt, med en lättsam och glad hälsningsgest till betraktaren.

Allt detta är goda nyheter, för oss som önskar leva i ett samhälle där omedelbar hänsyn tas till dem som anses mest angelägna. Det visar på ett dynamiskt och handlingskraftigt samhälle, där sanning är underordnas hänsyn och korrekthet. Trots allt består samhället av människor och inte av fotograferingsmaskiner och stenar. Det som är gjort, kan göras, om inte gjort, så i alla fall omgjort.

Genom att göra all historia till samtidshistoria, med momentana anpassningar, får vi ett samhälle som ständigt är satt i omdaning, av dem som mest önskar det. Den kreativa förstörelsen, som hyllats av ekonomer, skall äntligen tillåtas genomsyra hela samhället.

Som professor i företagsekonomi i dagens moderna svenska universitet kan jag inte nog hälsa Vatikanstatens och den svenska regeringens åtgärder med tillfredsställelse. Vi har under senare tid erfarit svårigheter att hävda att kunskap förvisso är i förändring, men är byggt på tidigare landvinningar. Nu kan tidigare landvinningar läggas åt sidan och kunskap blir istället det som nu, och i detta verkliga nu och endast i detta nu, kan anses vara hänsynsfullt och korrekt. Redan idag kommer jag att initiera revideringar av våra kurser, så att politisk analys och retorik blir den framträdande delen av våra kurser.

Sven-Olof Yrjö Collin

Professor, men framför allt lärare i FramtidsFöretagsekonomi (FF)